

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

בהתאם לסעיף 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) תשמ"א - 1981

תיק בד"מ 2/4/25

בפני חברי הועדה:

ד"ר שירלי לוז - יושבת ראש
גב' ענת כהן אבוהב - נציגת הסתדרות האחים והאחיות
עו"ד אריה רוטר - נציג היועצת המשפטית לממשלה

הקובל: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות עו"ד תומר דגני חנית

נגד

הנקבלת: האחות אלינה רוזין מס. רשיון 171516

באמצעות עו"ד דן גרובס

דין וחשבון לעניין סעיף 16 (א) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) תשמ"א - 1981

תמצית ההליכים עד כה

1. **על פי כתב המינוי** מאת המשנה למנכ"ל משרד הבריאות (23/4/25) נתמנינו לדון בקובלנה זו וליתן דין וחשבון בהתאם .
2. **על פי הנטען בקובלנה (מיום 1/4/25)** - בתמצית - הנקבלת הינה אחות מוסמכת ; במועד הרלוונטי לקובלנה היא עבדה בבית אבות "נאות גיל" בפתח תקווה ; ביום 10.2.25 היא הודתה בבית המשפט בתקיפת מטופלת . לקובלנה צורף עותק של כתב האישום שבו מפורטים המעשים שיוחסו לה בהליך הפלילי וכן עותק מפרוטוקול הדיון בו היא הודתה

במעשים הללו והורשעה בהתאם , על עבירה לפי סעיף 382 (ד) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (דיון מיום 10/2/25 ; ת"פ 19200-01-24, בית משפט השלום בפתח תקוה) . בקובלנה נטען כי הנקבלת הודתה כי האכילה באופן כוחני מטופלת דמנטית סיעודית המרותקת לכיסא גלגלים וגם סטרה בפניה בכוח . בכך התנהגה בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד -בהתאם לתקנה 15 (1) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981.

3. מתוך כתב האישום הנזכר ראוי לציין עוד כי האירוע קרה ביום 19/7/22 בסמוך לשעה 08:30 בבוקר וכי עובר לאירוע המטופלת סירבה לאכול ואף השליכה את קערת האוכל . עוד צויין כי המטופלת נפטרה "לאחר התקופה הרלוונטית" .

4. לאחר דחיות לבקשת הנקבלת (ראה החלטות הוועדה מיום 23/6/25 ; 8/7/25 ; 23/7/25) התקיים דיון באולם הוועדה (ביום 28/7/25) . הנקבלת באמצעות בא כוחה הודתה במיוחס לה בכתב הקובלנה ובכך בא לסיומו החלק הראשון של ההליך (= הסכמה על מערכת העובדות ועל עבירה לפי סעיף החיקוק הרלוונטי כמצויין לעיל) .

5. מטיעוני ב"כ הנקבלת לעניין אמצעי המשמעת הראוי וכן מדברי הנקבלת עצמה עלו עיקרי הדברים הבאים : היא כבת 60 שנה, עלתה לארץ מברית המועצות לשעבר , כ-40 שנה במקצוע האחיות , ללא עבר משמעותי ; לאחר האירוע הפסיקה לעבוד ביוזמתה למשך כחצי שנה ואז חזרה לעבוד בבית אבות אחר , שם היא מועסקת עד כה . היא עוברת ביוזמתה הליך טיפולי בגין אבדן השליטה באירוע . אשר לנסיבות האירוע עצמו , לדבריה באה לתת למטופלת תרופות מרוסקות בכף דייסה . המטופלת ירקה את הדייסה בפרצופה של הנקבלת תוך שקללה , שרטה ונשכה אותה . הסטירה באה נוכח התפרצות זעם , דבר עליו היא מתחרטת , מצטערת ומתביישת בו . נוכח פער מסויים בין הגרסה הזו לבין המיוחס לה בקובלנה ובכתב האישום ביקשנו לעיין בהודעתה במשטרה .

6. בהודעה במשטרה (מיום 19/7/22) מסרה הנקבלת כך (בחלקים הרלוונטיים) : "... קמתי הבוקר עם כאב ראש ,באתי לעבודה ויש לחץ בין 7-8 בבוקר , אני אחות יחידה בעבודה אני מביאה טיפול טרופתי (צ"ל- תרופתי) ועושה את הטיפולים , וסידרתי תרופות והתחלתי לעשות טיפולים , המטפלים בחלו (צ"ל- החלו) לחלק את האוכל ואני אמרתי להם שהם לא יכולים להביא להם לאכול כרגע כי הם לא ירצו את הטיפול ואני כעסתי עליהם , וזו מטופלת חדשה אני לא מכירה אותה , נגשתי אליה שמתי בדייסה את התרופות ורציתי לתת לה לאכול , הכנתי (צ"ל- הכנסתי) לה את הכף לפה והיא נשכה

את הכפית בכוח ואני הוצאתי אותו מהפה שלה והיא ניסתה לנשוך אותי והיא ירקה עליי את האוכל ואני הייתי מופתעת והיא החלה לקלל ואני לא התאפקתי, אמת אני לא מצדיקה את עצמי בשום פנים אבל מה שעשיתי אני מצטערת ומתנצלת זה נורא כואב אני עשיתי דבר לא נכון אני לא מצדיקה את עצמי לא משנה מה גרם לזה אני נורא מצטערת אני כמעט 40 שנה במקצוע אני אחותהיה לי לחץ ...אם הייתי חושבת פעמיים זה לא היה קורהנתתי לה סטירה היא לא הייתה חזקה ולא גרם לשום נזק פיזי ... זה היה אינסטינקט, זה היה תגובה למה שהיא עשתה ואמרה לי היא חולה דימנטית היא לא יודעת (מה ש) עושה היא קיללה בגסות בשפה הרוסית”.

7. מצפייה בסרטון שהוגש, שמשקף את האירוע בזמן אמת נראה שיש התאמה בין גרסת הנקבלת במשטרה לבין מה שעולה לכאורה מהסרטון, לפחות בחלק הוויזואלי שלו (= הוידאו ; אין בסרטון שמע אודיו). להערכתנו ניתן לסמוך על הודאת הנקבלת במשטרה ועל הסרטון כמשקפים נכונה את מצב הדברים כפי שקרו – וזאת לקולא ולחומרא.

8. בין לבין ניתן גזר הדין בהליך הפלילי (25/9/25) ; בית המשפט נמנע מביטול ההרשעה בבקשת הנקבלת, והטיל עליה (= כנאשמת) צו של"צ (שירות לתועלת הציבור) של 150 שעות וכן חייב אותה בפיצוי כספי למשפחת המטופלת. בית המשפט ציין, בין השאר על סמך תסקיר שירות המבחן שהוגש לגביה (מיום 21/9/25), את נסיבותיה האישיות והמשפחתיות הלא פשוטות (שלא נפרט כאן), את קבלת האחריות מצידה, ואת החרטה שהביעה. צוין ההליך הטיפולי המוצלח שהנקבלת עברה והערכת הסיכוי להישנות מקרה דומה בעתיד כנמוך.

9. הצדדים טענו כמקובל לחומרא ולקולא ; הקובל הדגיש את חומרת האירוע הקונקרטי ואת החובה להגן על הציבור מפני מעשים כאלה ולחזק את אימונו במערכת. לטעמו העונש הראוי הינו שנה של התליית הרישיון. הסנגור ציין את הנסיבות המיוחדות המצדיקות לטעמו הקלה לעומת מקרים אחרים שהוצגו. לטעמו די בהטלת אמצעי דקלרטיבי (שלמעשה איננו קיים בארסנל האמצעים) ולחילופין התלייה סמלית לפרק זמן קצר באופן שהעסקתה הנוכחית לא תסוכל.

10. הוצגו מטעם הצדדים שורת המלצות והחלטות ממקרים דומים.

דין והכרעה

11. **קשה להפריז** בחומרת האירוע נשוא הקובלנה. **תקיפה פיזית של מטופלת ישישה, חסרת**

ישע, במוסד סיעודי האמור לספק לה את כל צרכיה, בדגש על הענקת תחושת ביטחון לה ושלווה נפש למשפחתה, הינה פעולה שסותרת בעליל את כל מה שניתן לצפות לו במוסד כזה. זאת במיוחד כשמדובר במטופלת במצב מנטלי של דמנציה כשאינה יכולה להיות ערה למעשיה ולשלוט בהם. אין לכך כל הצדקה אפשרית בשום נסיבות. **אבדן שליטה** מצד איש צוות רפואי, בדגש על בעלת מקצוע הסיעוד והאחיות, הינו בלתי נסבל ויכול להעיד אף על אי התאמה למקצוע המיוחד הזה.

12. **במקרה דנן** מדובר על אירוע משנת 2022; בשל **לקונה** במארג החוקי לא ניתן היה להשעות

את הנקבלת מיד בסמוך לקרות האירועים, כש-"הברזל עודנו חם" כפי שראוי היה לעשות. גם הגשת הקובלנה התעכבה פרק זמן ממושך - עד לאחר ההרשעה בדין הפלילי - וזאת מנימוקים טכניים - משפטיים שהוסברו על ידי ב"כ הקובל. **כך קרה** שלאחר "**תקופת צינון**" מסוימת שהנקבלת הטילה על עצמה, היא שבה לעבודה עד לימים אלה. כל אלו נתונים **שמקמים** במידה מסוימת את התועלת שבהטלת **אמצעי ראוי** על ציר הזמן בשלב מאוחר זה של ההליך.

13. **השתכנענו מכנות חרטה של הנקבלת**, קבלת האחריות מצידה כבר מתחילת הדרך בעת

ההודאה במשטרה וכן מהצעדים שנקטה ביוזמתה לטפל בעצמה כשהבינה את הצורך החיוני בבירור סיבות אבדן השליטה שלה. הדברים נתמכים גם בתסקיר שירות המבחן למבוגרים (21/9/25) עליו סמך בית המשפט את גזר דינו ואשר עיינו בו גם בעצמנו; וכן גם מחוות הדעת שניתנו במהלך הטיפול העצמאי אותו קיבלה הנקבלת ביוזמתה (חוות דעת פסיכולוגית מיום 15/12/23; חוות דעת של "התחלה חדשה" מיום 25/11/24; 7/7/25). מטעמים מובנים לא נפרט כאן את תוכן הדברים מעבר למה שצויין כבר בגזר הדין של כב' בית המשפט. מכל מקום החשש להישנות מעשה כזה מצד הנקבלת בעתיד הינו נמוך.

14. **מתוך שורת האסמכתאות** שהוגשו מטעם הצדדים ניתן לזהות מגמה של התייחסות

פרטנית לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה; **לפיכך** אין טעם משמעותי בניתוח מפורט של כל מקרה ומקרה ועריכת השוואה או אבחנה בינו לבין המקרה שלפנינו. **מכל מקום, אמצעי המשמעת** שהוטלו במקרים שהוצגו לנו נעים בתוך מסגרת של חודשים ספורים של התליית רישיון (בין חודש לשישה חודשים).

15. **בעת גזירת הדין** עלינו לתת את הדעת בעיקר להיבטים הרלוונטיים להליך המשמעתי , להבדיל מזה הפלילי : התייחסות לנקבלת ולמעשה הקונקרטי בגינו היא עומדת לדין משמעתי ; חיזוק אימון הציבור במערכת הבריאות ; הרתעת עבריינים בכוח מהגעה למצבים טראומטיים כאלה ; גיבוש סטנדרט התנהגות ראוי של איש צוות רפואי בנסיבות דומות.

16. **לאחר ששקלנו את כלל הנסיבות, הטענות והשיקולים** , ובהתחשב בתקופת "הצינון" שהנקבלת קיבלה על עצמה, מצאנו כי האמצעי הראוי במקרה דנן הינו התליית הרישיון שלה למשך **שלושה (3) חודשים** וכך אנו ממליצים .

ניתן היום , **19/10/25** , בהיעדר הצדדים .

ד"ר שירלי לוז - יושבת ראש
גב' ענת כהן אבוהב - חברה
אריה רוטר, עו"ד- חבר